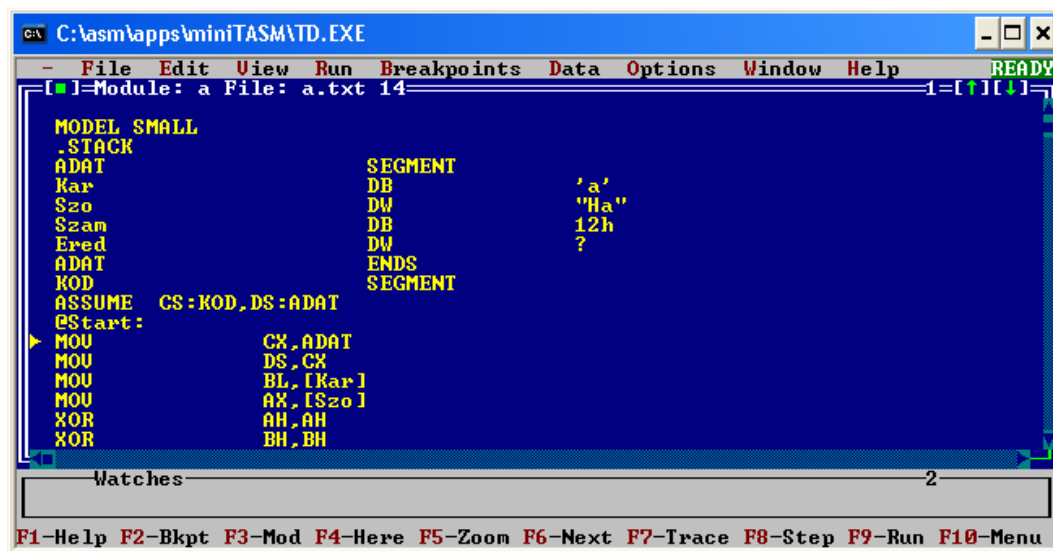

A TURBO DEBUGGER HASZNÁLATA

Az eddig megírt programjaink működését nem tudtuk ellenőrizni, így elég kényelmetlen programozni, hogy nem látjuk, tényleg azt csinálja-e a program, amit elvárunk tőle. Ha valami rosszul működik, netán a számítógép semmire sem reagál (ezt úgy mondjuk, hogy "kiakadt" vagy "lefagyott"), a hiba megkeresése egyszerűen reménytelen feladat segítség nélkül. Ezt a természetes igényt elégítik ki a különböző debugger (nyomkövető, de szó szerint "bogártalanító ") szoftverek ill. hardverek. (Az elnevezés még a számítástechnika hőskorszakából származik, amikor is az egyik akkori számítógép működését valamilyen rovar zavarta meg. Azóta hívják a hibavadászatot "bogárirtásnak".)

A Turbo Assemblert és Linkert készítő Borland cég is kínál egy szoftveres nyomkövető eszközt, Turbo Debugger (TD) néven. Most ennek használatával fogunk megismerkedni.

A *Turbo Debugger* fő tulajdonsága, hogy képes egy futtatható állományt (.EXE vagy .COM kiterjesztéssel) betölteni, majd annak gépi kódú tartalmát Assembly forrásra visszafejteni. Ezt hívjuk **disassemblálásnak** (disassembly). A legszebb a dologban az, hogy a programban szereplő kód- és memóiahivatkozásokat konkrét számok helyett képes az eredeti forrásban szereplő szimbólumokkal megjeleníteni. Ezenkívül minden utasítást egyenként hajthatunk végre, ha akarjuk, többször is, sőt megadhatjuk, hogy a program végrehajtása egy bizonyos feltétel teljesülése esetén szakadjon meg. Figyelhetjük a memória tetszőleges területének tartalmát, a regiszterek és flag-ek értékeit, s mindezeket meg is változtathatjuk. A program futását az eredeti forrásokon is képes követni. Szóval csupa-csupa hasznos szolgáltatással bír, amikkel pont olyan kényelmesen figyelhetjük programunk tevékenységét, mintha mondjuk a Borland C fejlesztő rendszerében (IDE) dolgoznánk.

Turbo Debugger-nek fordításra és szerkesztésre előkészítés:

- minden forrást a /zi vagy /zd kapcsolóval lefordítani, formája
C:\>TASM/zi filenév.asm ⇒ eredmény filenév.obj vagy
C:\>TASM/zi filenév.txt ⇒ eredmény filenév.obj

a nevű állomány esetén:

Pl. `c:\> TASM/zi a.asm`, $\Rightarrow$ eredmény `a.obj`

- a tárgykódokat a `/v` kapcsolóval összeszerkeszteni

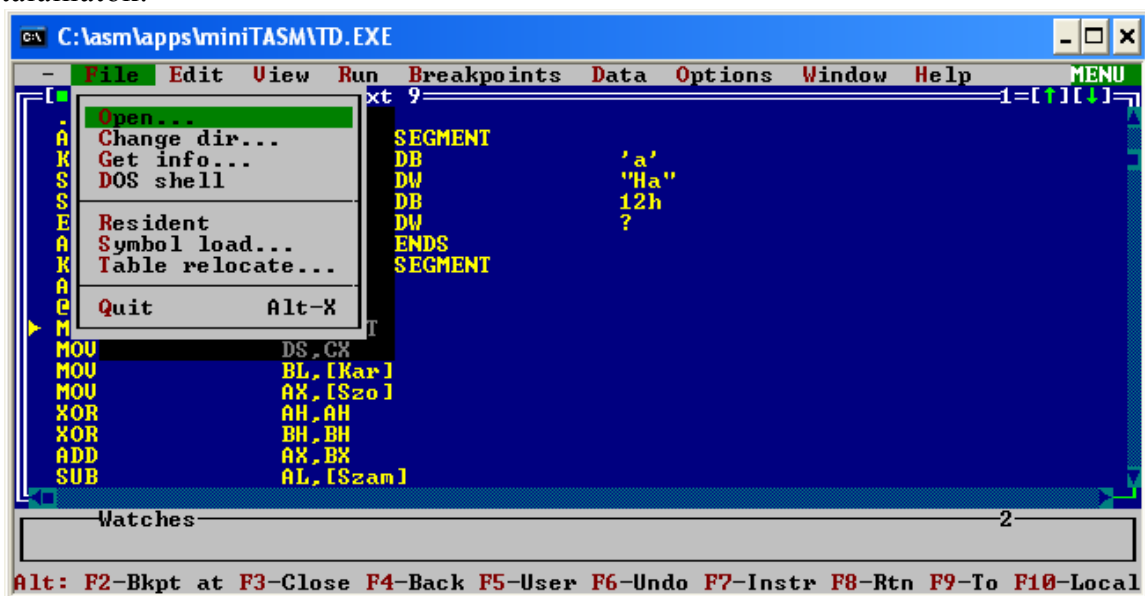
Pl. `c:\> TLINK/v a.obj` $\Rightarrow$ eredmény `a.exe`

Ha ezt a két műveletet (`TASM/zi` és `TLINK/v`) elvégeztük, akkor a `.EXE` állományunk (remélhetőleg) tartalmazza az összes szimbolikus információt, amire a nyomkövetés során szükség lehet.

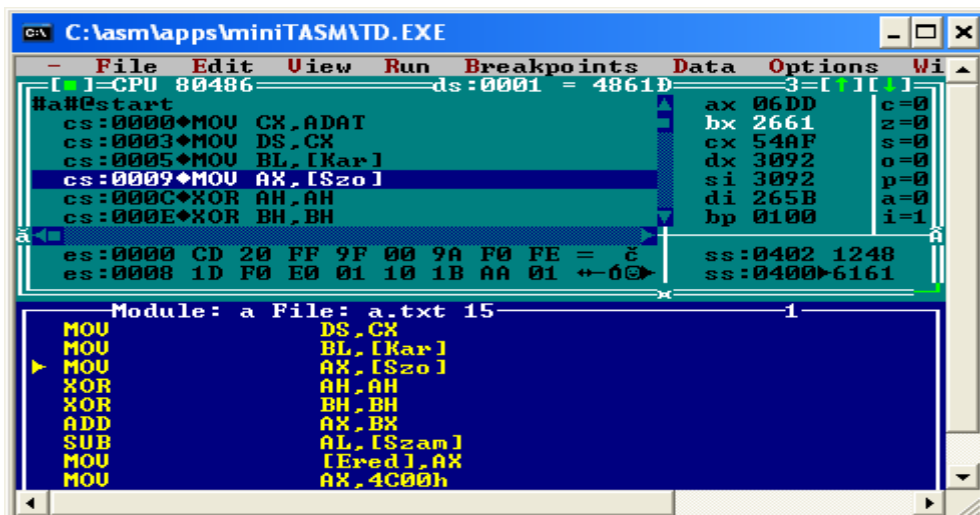
A dolognak két hátránya van: egyrészt `.COM` programokba nem kerülhet nyomkövetési info, másrészt ez az adathalmaz az `.EXE` fájl méretét igencsak megnövelheti (előfordulhat, hogy az eredeti többszöröse lesz a kimenet mérete).

A legelső példaprogramot (`a.asm`) begépeztük és elmentettük `a.asm` néven, majd lefordítottuk és linkeltük, az összes debug információt belerakva. A `TD` `a.exe` parancs kiadása utáni állapotot tükrözi a fenti kép.

A képernyő tetején ill. alján a már megszokott menüsor és státuszsor található.

A kép nagy részét elfoglaló munkaasztalon (desktop) helyezkednek el a különféle célt szolgáló ablakok. Meghívása `view` menü ablak `CPU` sora.

A legfelső ablak (CPU ablak) több részre osztható. A bal felső sarok az aktuális kód disassemblált változatát mutatja, és most éppen úgy van beállítva, hogy a forrás eredeti sorait is megjeleníti. A következő végrehajtandó sor a bal oldalon egy kis jobbra mutató háromszöggel van megjelölve (ez most a CS:0009h című sor).

Emellett az egyes regiszterek és flag-ek tartalma látható. Az előző állapothoz képest megváltozott dolgokat fehér színnel jelöli meg.

A jobb alsó sarok a memória egy adott területének tartalmát mutatja hexadecimális és ASCII alakban (ez az ún. memory dump). Végül a jobb alsó sarokban a verem aktuális állapotát szemléltetjük (**ss:0400 ▶ 6161**). A veremmutatót (azaz a verem tetejét) szintén egy jobbra mutató sötét háromszög jelzi.

A kép közepén levő nagyobb ablakban a forrásban követhetjük nyomon a program futását. Itt mindig azt a fájlt látjuk, amihez az éppen végrehajtott kód tartozik. A következő végrehajtandó sort a bal oldalon kis sárga háromszög mutatja.

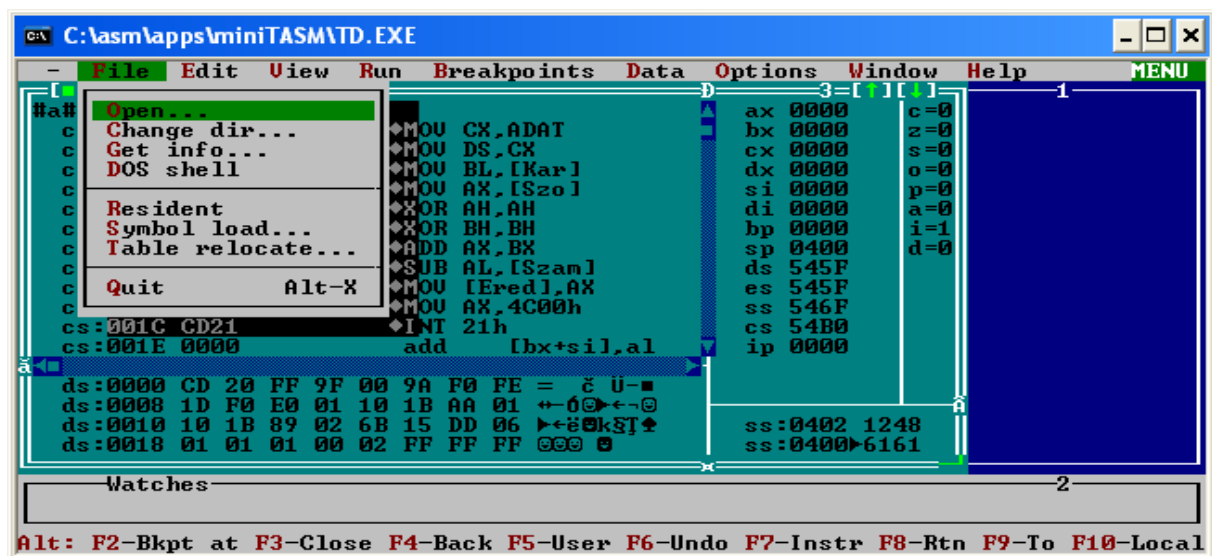
Az alatta látható, *Stack* címkéjű ablak a különböző eljárás- és függvényhívások során a verembe rakott argumentumokat mutatja.

A legalsó, keskeny ablak a *Watches* címkét viseli. Ennek megfelelően az általunk óhajtott változók, memóriaterületek aktuális értékét követhetjük itt figyelemmel.

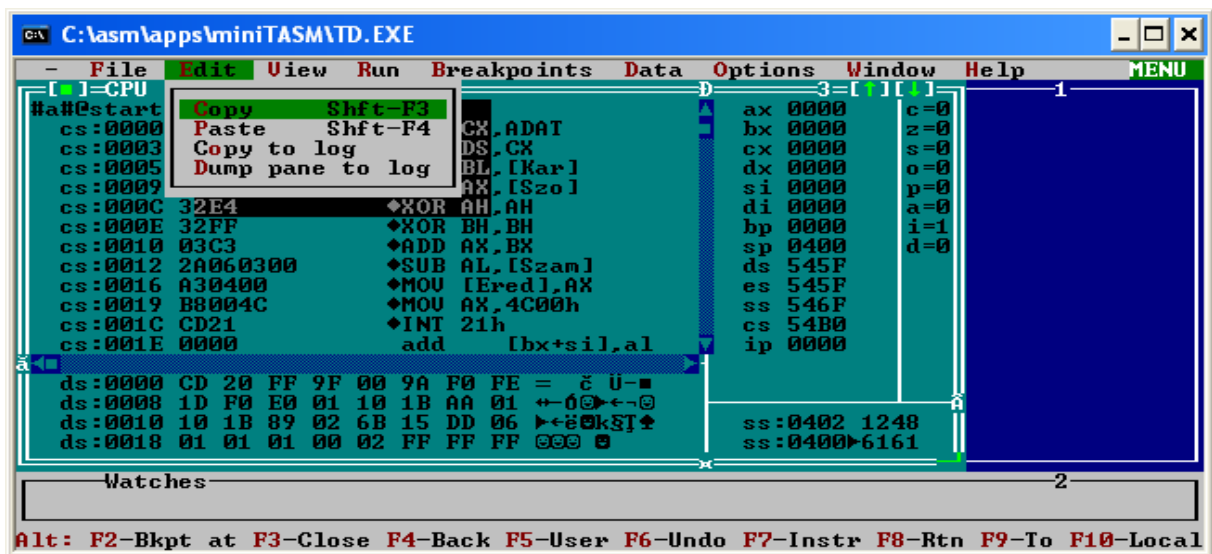
A felső sorban található menürendszeren kívül minden ablakban előhívható egy helyi menü (**local menu**) az <ALT>+<F10> billentyűkombinációval, ahol az aktuális ablakban (vagy részablakban) rendelkezésre álló plusz szolgáltatásokat érhetjük el. Ilyenek pl. az utasítás assemblálása, regiszter tartalmának megváltoztatása, flag törlése, megfigyelendő változó felvétele a Watches listába stb.

Az ablakok között az <F6> és <Shift>+<F6> billentyűkkel mozoghatunk, míg az aktuális ablakon belül a <Tab> és a <Shift>+<Tab> kombinációkkal lépkedhetünk a részablakok között.

Most áttekintjük az egyes menük funkcióit:

A **File** menü a szokásos állományműveleteket tartalmazza, de itt kaphatunk információt a betöltött programról is.

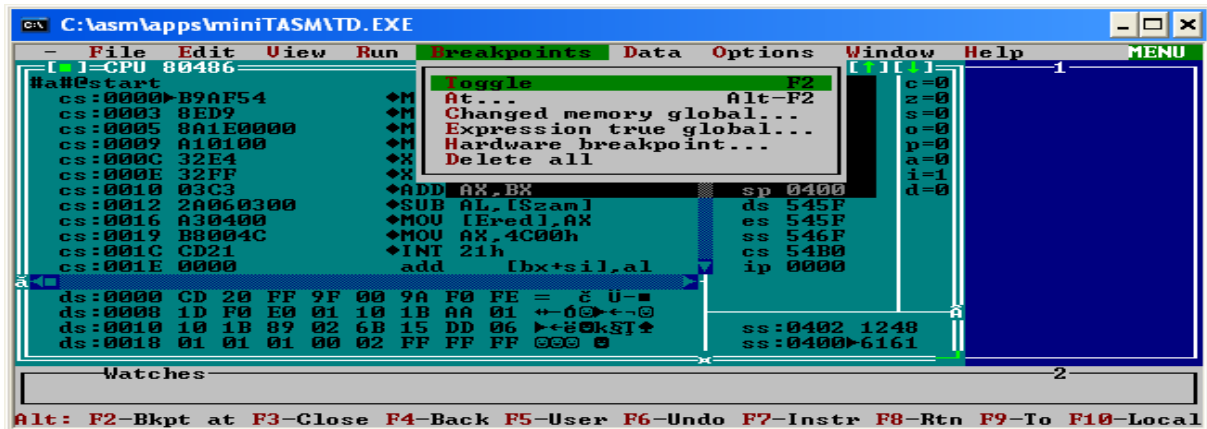
Az **Edit** menü szintén a gyakori másolás-beszúrás típusú funkciókat rejti.

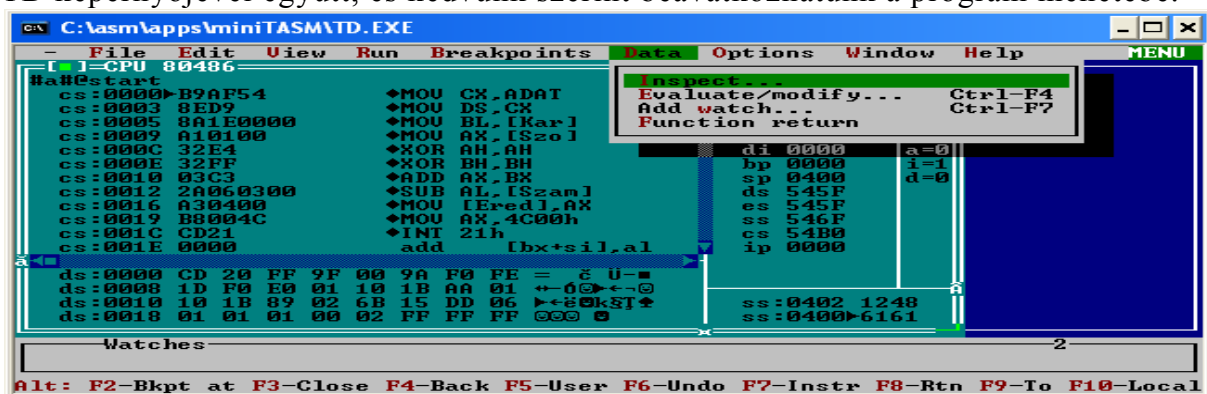
A **View** menü készlete igen gazdag. Innen nézhetjük meg a változókat (*Variables*), a CPU ablakot, másik programmodult, tetszőleges állományt és még sok minden más.

A **Run** menüben, mint neve is sejteti, a futtatással kapcsolatos tevékenységek vannak összegyűjtve, de itt állíthatók be a program futtatási (parancssoros) argumentumai is. Szinte az összes itt lévő szolgáltatáshoz tartozik valamilyen gyorsbillentyű (*hot key*) is. Néhány ezek közül: *futtatás* <F9>, *újraindítás* <Ctrl>+<F2>, *adott sorig végrehajtás* <F4>, *lépésenkénti végrehajtás* <F7>, *CALL és INT utasítások átugrása* <F8>.

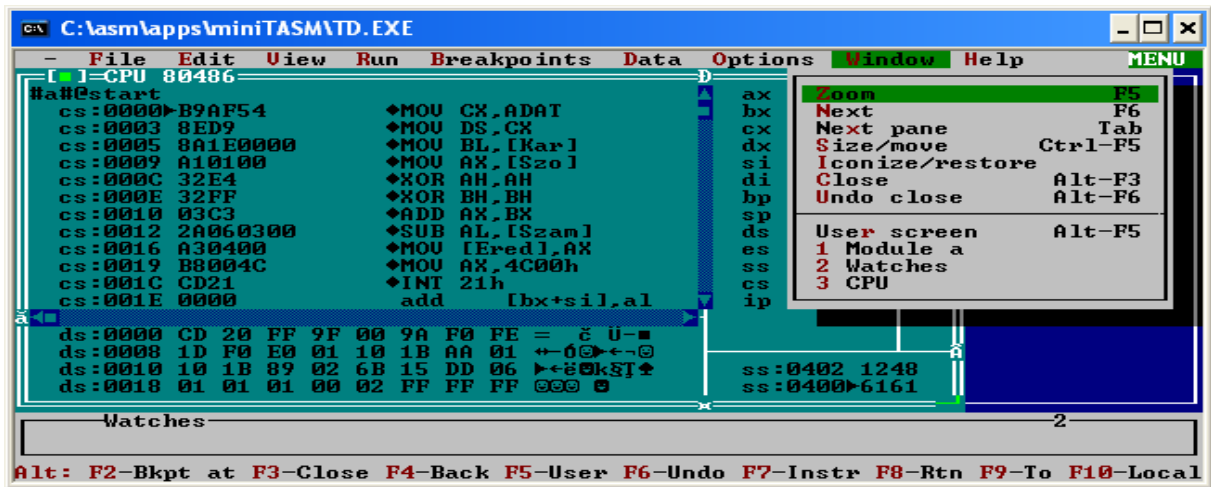
A **Breakpoints** menüvel a töréspontokat tarthatjuk karban. A töréspont egy olyan hely a kódban, ahol a program végrehajtásának valamilyen feltétel teljesülése esetén (vagy mindenképpen) meg kell szakadnia. Ilyenkor a vezérlést ismét visszkapjuk a TD képernyőjével együtt, és kedvünk szerint beavatkozhatunk a program menetébe.

A **Data** menü az adatok, változók manipulálását segíti.

Az **Options** menüben találhatók a TD beállításai. Ilyenek pl. a forrás nyelve (Language), helye (Path for source), képernyővel kapcsolatos dolgok (Display options).

A **Window** menü az ablakokkal való megjelenítésre jó, a Help menü pedig a szokásos súgót tartalmazza.

A TD egyébként nemcsak Assembly, de Pascal és C nyelvű programot is képes nyomon követni, és az ezekben a nyelvekben meglevő összes adattípust is képes kezelni.